

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/42/2013
Identifikačné číslo spisu:	7112010560
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7112010560.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júla 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému E. G. a spol., pre zločin nedovolenej výroby omamnej látky a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. o dovolaní obvineného A. W. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 78/2012, z 13. novembra 2012 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 12. júla 2012, sp. zn. 4 T 45/2012, bol obvinený A. W. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

obv. E. G. z Holandského kráľovstva dovezol presne nezisteným spôsobom na územie slovenskej republiky v presne nezistený čas v mesiaci október 2011 174,600 gramov omamnej látky patriacej do II. skupiny omamných látok uvedených v prílohe Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a túto následne prechovával na doposiaľ nezistenom mieste na území SR. Dňa 20.10.2011 omamnú látku prevážal po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s obv. A. W. v osobnom motorovom vozidle zn. Audi 5, ev. č. J. v úmysle ju predat', pričom v zmysle tejto dohody dňa 20.10.2011 vo večerných hodinách na parkovisku pred hotelom Ferum v Košiciach - Šaci spoločne, rozdeliac si úlohy, obaja obvinení predali uvedenú omamnú látku zabalenú v 18 ks plastových vajíčok o celkovej hmotnosti 174,600 gramov odberateľom - príslušníkom PZ v postavení agentov pri ktorom predaji boli obaja obvinení zadržaní

príslušníkmi PZ, pričom po znaleckom skúmaní KEÚ PZ, pracovisko Košice bolo zistené, že sa jedná o bielu kryštalicú látku, v ktorej sa nachádzalo 81,433 gramov čistého kokaínu, z ktorého množstva je možné pripraviť najmenej 2713 obvyklých jednorazových dávok, ktorých hodnota na nelegálnom trhu je najmenej 54.260 €.

Okresný súd uložil obvinenému A. W. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody na 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Krajský súd v Košiciach na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I rozsudkom podľa § 321 ods. 1, písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil obvinenému A. W. trest odňatia slobody na 16 rokov a 8 mesiacov, pričom pre výkon trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 319 Tr. por. krajský súd odvolanie obvineného A. W., ako nedôvodné zamietol.

Obvinený A. W. proti rozsudku krajského súdu podal, prostredníctvom obhajcu, dovolanie a to podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnutému rozhodnutiu predchádzalo konanie, v ktorom bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania ako aj, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V odôvodnení dovolania vyjadril obvinený názor, že v priebehu konania bolo porušené jeho právo na obhajobu, keď prvostupňový súd zamietol jeho návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka B. B., ktorého výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní pre jeho nedosiahnuteľnosť podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. prečítaná a ktorý svojou výpoveďou „...mohol potvrdiť, že obžalovaný W. sa nezúčastnil žiadnych jednaní, ktoré predchádzali realizácii predstieraného obchodu a ani v deň realizácie sa nezúčastnil žiadnych jednaní a nebol o tomto obchode informovaný až do doby tesne pred zatknutím“. Obvinený vyjadril názor, že súd dospel k záveru o nedosiahnuteľnosti svedka predčasne, keďže nevyčerpal všetky zákonné možnosti, aby mohol tento dôkaz vykonať tak, ako to navrhoval.

Obvinený v ďalšej časti odôvodnenia svojho dovolania namietal spôsob výpočtu ceny kokaínu a implicitne výšku škody tak, ako ju ustálil prvostupňový súd. V tejto súvislosti navrhoval vykonať dokazovanie výsluchom riaditeľa Národnej protidrogovej jednotky, avšak súd ani tento jeho návrh neakceptoval.

Jeho právo na obhajobu bolo porušené aj tým, že spoluobžalovaný E. G. nemal tlmočníka z jeho materinského jazyka „pašto“, čím došlo k znemožneniu klásť mu otázky.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. obvinený prezentoval námietku, že prokurátor JUDr. Branislav Bujňák, ktorý zastupoval Krajskú prokuratúru Košice na verejnom zasadnutí Krajského súdu Košice, ako súdu odvolacieho, mal byť z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený, nakoľko sa jedná o syna predsedu senátu Okresného súdu Košice I JUDr. Ladislava Bujňáka, ktorý rozhodoval v danej veci na prvostupňovom súde.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a § 374 ods. 3 Tr. por. obvinený uviedol, že súdy akceptovali pre určenie rozsahu trestného činu správu Národnej protidrogovej jednotky, pričom nie je

zrejme, akým spôsobom dospela polícia k stanovenej cene jednorázovej dávky drogy. Súd nesprávne vychádzal z ceny drogy v Bratislave, pričom sa jednalo o trestnú činnosť z Košíc. Vykonanie dôkazu v tomto smere vypočutím riaditeľa Národnej protidrogovej jednotky bol súdom zamietnutý.

V záverečnej časti dovolania obvinený vyjadril názor, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach považuje za nepreskúmateľné, pretože vytkol okresnému súdu, že sa s pomermi obvineného dostatočne nevysporiadal a namiesto zrušenia rozsudku prvostupňového súdu a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie sám vo veci rozhodol, a to bez vykonania ďalšieho dokazovania.

S poukazom na uvedené dôvody obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach bol porušený zákon, následne, aby zrušil tento rozsudok, ako aj rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4 T45/2012, zo dňa 12. júla 2012 vo vzťahu k obvinenému A. W. a prikázal tomuto súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), primárne skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ako odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Košice I a ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Košice I, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané tak, aby bolo zrejme, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinený vo svojom dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/ a písm. g/ Tr. por., teda, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, že vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ako aj, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený A. W. dovolacími námietkami poukazuje na nedostatky vo vykonanom dokazovaní v štádiu súdneho konania, najmä na skutočnosť, že súdy neakceptovali jeho návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom konkrétnych svedkov, pri zisťovaní jeho účasti na spáchaní trestnej činnosti, ako aj pri zisťovaní a ustálení jej rozsahu, v tlmočení prednesov spoluobvineného (vtedy spoluobžalovaného) E. G., nedostatočne vykonané dokazovanie za účelom stanovenia predpokladaného počtu dávok omamnej látky, ako aj jej ceny a v konečnom dôsledku spochybňuje svoju účasť na prechovávaní a predaji omamnej látky, ktorá bola dňa 20. októbra 2011 nájdená a zadržaná.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. c/ Tr. por. je, že v konaní, ktoré odsudzujúcemu rozhodnutiu predchádzalo bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne poznamenáva, že ak Trestný poriadok stanovuje podmienky vykonávania dôkazov, je treba tieto chápať v ich materiálnom pojatí. To znamená, že súdne konanie je treba viesť takým spôsobom, aby došlo k naplneniu účelu obhajoby a tým aj k zabezpečeniu základných práv obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k tejto časti dovolacej argumentácie obvineného konštatuje, že postup vyšetrovateľa bol v súlade s požiadavkou zákona na rešpektovanie práva obvineného na obhajobu. V

danej súvislosti treba tiež zdôrazniť, že zachovanie práv obvineného sa v konkrétnej veci musí vždy posudzovať v kontexte s priebehom celého trestného konania a nie len selektívne vo vzťahu k niektorým úkonom.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinený (a rovnako aj spoluobvinený E. G.) mal dostatok času a možností, aby sa mohol opakovane vyjadriť ku všetkým vo veci vykonaným dôkazom a rovnako aj predniesť svoje návrhy (spoluobvinený vždy aj v jazyku, ktorému rozumel za prítomnosti tlmočníka). Preto dovolacie námietky obvineného A. W. v tomto smere sú irelevantné.

Pokiaľ ide o nevykonanie niektorých ním, resp. obhajcom, navrhovaných dôkazov v priebehu trestného konania, konkrétne, že nebol vykonaný výsluch svedka B. B. a riaditeľa Národnej protidrogovej jednotky treba uviesť nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meriotórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Z uvedených dôvodov dovoláciu námietku obvineného, spočívajúcu v tvrdení, že súd odmietol vykonať niektorý z navrhovaných dôkazov, je preto treba považovať z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. za irelevantnú.

V danej súvislosti najvyšší súd konštatuje, že v postupe orgánov činných v trestnom konaní nie je možné vidieť žiadne porušenie zákonných záruk spravodlivého procesu. Obsah trestného spisu neposkytuje žiaden podklad o tom, že by vyšetrovateľ v rámci prípravného konania a okresný, resp. krajský súd pri vykonávaní úkonov súdneho konania postupovali v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, ako aj, že by vykonali relevantné dôkazy nezákonným spôsobom.

Opierajúc o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený namietal nezákonnosť vykonania dôkazov preukazujúcich rozsah trestnej činnosti, konkrétne stanovenie ceny drogy na danom mieste.

Pokiaľ obvinený spochybňoval zákonnosť vykonania dôkazu v súvislosti s hodnotou zaistenej omamnej látky, je potrebné uviesť, že súdny znalec kpt. RNDr. Ladislav Halás je pracovníkom Kriminalisticko - expertízneho ústavu KR PZ v Košiciach a práve preto bol poverený poskytnúť stanovisko k počtu obvyklých jednorázových dávok zo zaisteného množstva omamnej látky v predmetnom prípade. Z monitorovania čierneho trhu pracovníkmi Národnej protidrogovej jednotky vyplýva približná cena za jednu dávku kokainu pri predaji konečnému spotrebiteľovi v Košickom kraji v štvrtom štvrtroku 2011 (stanovisko riaditeľa Národnej protidrogovej jednotky úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia policajného zboru zo dňa 24. novembra 2011 - č.l. 224 vyšetrovacieho spisu). Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá pochybnosti o tom, že išlo o dôkazy získané zákonným spôsobom a že vykonanie týchto dôkazov bolo plne v súlade so zákonom.

V súvislosti s týmito dovolacími námietkami obvineného však treba zdôrazniť, že ak obvinený namietal obsah viacerých dôkazov vo vzťahu k spôsobu určenia ceny kokainu a v tomto rozsahu sa jedná o námietky v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

I keď obvinený A. W. svoje dovolanie neoprel aj o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len marginálne treba pripomenúť, že dovolacím dôvodom podľa tohto ustanovenia je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného A. W. to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového a odvolacieho súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Najvyšší súd v danej súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že výrok o vine obvineného bol založený a opretý na celom rade dôkazov podrobne rozvedených v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Košice I i dovolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach, ktoré boli vykonané v potrebnom rozsahu, správne a v súlade so zákonom.

Pokiaľ obvinený namietal prítomnosť osoby prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach I, ktorý mal

byť podľa jeho názoru pre príbuzenský pomer k sudcovi činnému v danej veci na Okresnom súde Košice I vylúčený, Najvyšší súd konštatuje, že nedošlo k žiadnemu porušeniu zákona a ani v tomto smere nezistil dôvodnosť dovolacej námietky obvineného. Prítomnosť menovaného prokurátora na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Košiciach, ako druhostupňového súdu, nemôže zakladať prekážku vykonania odvolacieho konania o rozsudku Okresného súdu Košice I, o ktorom rozhodoval sudca, s ktorým má údajne príbuzenský vzťah. K tejto námietke dovolateľa treba tiež uviesť, že krajský súd konajúci o odvolaniach obvinených a prokurátora otázku prítomnosti intervenujúceho prokurátora na verejnom zasadnutí tohto súdu nemohol nijako ovplyvniť, resp. ani nemohol rozhodovať o otázke jeho prípadnej zaujatosti.

V danej súvislosti treba tiež zdôrazniť, že z obsahu zápisnice Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. novembra 2012 je zrejmé, že počas odvolacieho konania prítomnosť konkrétneho prokurátora krajskej prokuratúry zo strany obvineného, resp. jeho obhajcu žiadnym spôsobom namietaná nebola.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku obvineného založenú na tvrdení, že krajský súd, ako súd odvolací, konal v rozpore so základnými zásadami trestného konania, keď prvostupňový rozsudok na základe odvolania krajského prokurátora nezrušil, ale rozhodol vo veci sám, túto nie je možné akceptovať.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného: vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 322 ods. 4 Tr. por. odvolací súd nemôže sám

a/ uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,
b/ uznať obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa.

Krajskému súdu v Košiciach nič nebránilo, aby na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obvineného A. W., zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a nezistiac zákonné dôvody pre použitie zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu uložil mu prísnejší trest odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, bez toho, aby vec vracal súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V danej súvislosti treba uviesť, že Trestný poriadok účinný po 1. januári 2006 obmedzil možnosti vrátenia veci prvostupňovému súdu, čo v konečnom dôsledku zrýchľuje konanie a dáva odvolaciemu súdu väčšie možnosti zmeny prvostupňového rozsudku.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného A. W., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.